

Szczecin 23. 03. 2019

Prof. dr hab. Kamil Kuskowski
Kolegium Sztuk Wizualnych
Wydział Sztuki Mediów
Akademia Sztuki w Szczecinie

**Recenzja w przewodzie o nadanie stopnia doktora habilitowanego
w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki
dla dr Andrzeja Gosienieckiego
Wydział Grafiki i Komunikacji Wizualnej, Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu**

Recenzja została przygotowana w związku z powołaniem mojej osoby w skład komisji habilitacyjnej do przeprowadzania postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego Panu dr Andrzejowi Gosienieckiemu oraz powierzenia mi funkcji recenzenta przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w postępowaniu habilitacyjnym wszczętym przez Radę Wydziału Grafiki i Komunikacji Wizualnej Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. Postępowanie prowadzone jest w dziedzinie: sztuki w dyscyplinie: sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki. Podstawę prawną stanowi ustawa z dn. 14 marca 2003r. z późn. zmian. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki

1. Posiadane dyplomy oraz dorobek dydaktyczny i organizacyjny.

Dr Andrzej Gosieniecki w 2000 roku obronił dyplom magisterski na kierunku realizacja obrazu tv i fotografia, specjalność film animowany w Pracowni Filmu Animowanego prof. Hieronima Neumanna. W 2016 roku otrzymał tytuł doktora sztuki w dyscyplinie sztuki piękne. Promotorem przewodu doktorskiego był prof. Hieronim Neumann a recenzje przygotowali prof. Jacek Adamczak z ASP z UAP i prof., Krzysztof Kiwerski z ASP w Krakowie.

Dorobek dydaktyczny dr Andrzeja Gosienieckiego obejmuje prowadzenie od 2011 pracowni Filmu Animowanego w Collegium Da Vinci (wcześniej Wyższej Szkole Nauk Humanistycznych i Dziennikarstwa) w Poznaniu. Od 2016 pełni funkcję adiunkta w II Pracowni Filmu Animowanego na Wydziale Animacji Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu.

W referacie habilitacyjnym wymienione są warsztaty dla studentów wzornictwa poznańskiego Wydziału Zamiejscowego Uniwersytetu Humanistyczno-Społecznego SWPS realizowane w latach 2016-2018.

Dr Andrzej Gosieniecki sprawował opiekę asystencką nad trzema dyplomami licencjackimi realizowanymi w pracowni Filmu Animowanego na UAP oraz recenzował jeden dyplom licencjacki i dwa magisterskie w okresie 2016-2018. Nieco lepiej wygląda sytuacja w ramach pracy na Collegium Da Vinci, gdzie zostały wskazane 22 prace licencjackie przy których habilitant pełnił opiekę promotorską oraz sporządził 17 recenzji. Niestety z dokumentacji nie wynika - ile licencjatów udało mu się wypromować po uzyskaniu stopnia doktora, gdyż informacja ta dotyczy okresu 2011-2018.

W okresie po uzyskaniu stopnia doktora Andrzej Gosieniecki nie pełnił funkcji promotora pomocniczego.

Dorobek dydaktyczny należy uznać za co najmniej skromny, gdyż zdecydowanie największy ciężar samodzielnej aktywności dydaktycznej realizowany jest w ramach kierunku grafika na Collegium Da Vinci. Pracownia animacji ma charakter pomocniczy i uzupełniający właściwe kształcenie, które odbywa się jedynie na poziomie licencjackim.

W zakresie dorobku organizacyjnego w dokumentacji nie znajduje się żadna informacja o pełnionych funkcjach związanych z działalnością obu uczelni.

Pozytywną ocenę tej części dorobku ułatwiłby większy dorobek promotorski i recenzencki. Uzyskanie stopnia doktora habilitowanego umożliwiłoby samodzielną pracę promotorską z doktorantami, do czego z pewnością dobrze przygotowuje wcześniejsza praktyka w prowadzeniu dyplomów studenckich. W tym przypadku dorobek jest bardzo skromny, co jest związane z bardzo krótkim okresem między złożeniem wniosku habilitacyjnego, a uzyskaniem stopnia doktora. Dlatego powyższe wątpliwości związane z oceną dorobku dydaktycznego i organizacyjnego jestem zmuszony rozstrzygnąć na niekorzyść habilitanta.

2. Ocena osiągnięć artystycznych

Andrzej Gosieniecki zajmuje się praktycznie wyłącznie różnymi formami animacji filmowej. W swoim dorobku posiada wyłącznie realizacje z tej dziedziny. O ile jego aktywność artystyczna do 2016 roku była dość intensywna, a szczególnie w okresie pierwszej dekady lat dwutysięcznych o tyle po tym okresie nastąpił wyraźny zastój.

Dorobek po obronie doktoratu to wskazane dwie realizacje filmowe *Paweł i Gawęł* (2016) i *Małpa w kąpiel* (2017) oraz trzy czołówki Międzynarodowego Festiwalu Filmów Dokumentalnych OFF Cinema w Poznaniu (2016, 2017, 2018). Te ostatnie realizacje są typowymi zleceniami komercyjnymi i trudno je zaliczyć do dorobku artystycznego. Jako główne osiągnięcie w przewodzie habilitacyjnym dr Andrzej Gosieniecki wskazał filmy *Paweł i Gawęł* oraz *Małpa w kąpiel*.

Z informacji, która znajduje się na stronie TV Studio Filmów Animowanych Sp. z o.o. - producenta pierwszego z filmów (*Paweł i Gawęł*) wynika, że jego produkcja została zakończona 1 stycznia 2016 roku. Obrona doktoratu habilitanta miała miejsce 9 maja tego samego roku. W tym miejscu konieczne jest przytoczenie art. 16. ust. 1 Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, gdzie czytamy:

Do postępowania habilitacyjnego może zostać dopuszczona osoba, która posiada stopień doktora oraz osiągnięcia naukowe lub artystyczne, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej lub artystycznej oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową lub artystyczną.

Tym samym należy stwierdzić, iż przedstawione osiągnięcie w postaci filmu animowanego *Paweł i Gawęł* nie spełnia wymogu ustawowego i nie może być przedmiotem oceny w ramach niniejszego postępowania. Mimo, iż pierwsze upublicznienie realizacji miało miejsce jesienią 2016 to dla niniejszej oceny recenzenckiej decydujący jest sam okres produkcji. Podobnie negatywnie należy ocenić aktywność artystyczną habilitanta w ocenianym okresie. Nie jest to oczywiście ocena jego umiejętności i warsztatu

artystycznego jednak okres dzielący obronę doktoratu od złożenia wniosku habilitacyjnego okazał się być zbyt krótki na zgromadzenie odpowiedniego dorobku. Nie jest żadną tajemnicą, że praca reżysera, scenarzysty filmów animowanych jak i samego animatora to niezwykle żmudne i czasochłonne zajęcie. Dodatkowo uruchamianie i prowadzenie kolejnych projektów wymaga przygotowania odpowiedniego zaplecza finansowego oraz zaangażowania producenta. To wszystko jest niezwykle czasochłonne. Trzy lata, które dzielą obronę doktoratu od złożenia wniosku habilitacyjnego to w tym przypadku zdecydowanie za mało czasu, by wykazać nie budzący wątpliwości dorobek spełniający przesłanki ustawowe. Są nieliczne dziedziny naukowe (ściśle, przyrodnicze) gdzie taki okres w wyjątkowych przypadkach jest wystarczający, w większości dziedzin artystycznych, jak pokazuje praktyka, konieczne jest jednak nastawienie się na dłuższe interwały czasowe.

Rzetelność recenzencka każe się jednak odnieść do filmu *Małpa w Kąpieli* z 2017 roku. Jest to 13 minutowa animowana adaptacja znanej bajki Aleksandra Fredy. Realizacja jest bardzo sprawnie przeprowadzona, reżyser i scenarzysta bardzo sprawnie porusza się w interpretacji tekstu, który jest jedynie osią narracyjną, wokół której rozwijanych jest wiele samodzielnie skonstruowanych motywów i scen. Widoczne nawiązanie do kina niemego, jest bardzo dobrze przeprowadzonym zamysłem, który wskazuje na dużą sprawność warsztatową i realizacyjną Andrzeja Gosienieckiego. Podobnie rzecz wygląda od strony plastycznej, gdzie została zastosowana bardzo staranna kompozycja, praca światłem oraz sam rysunek postaci i planów, który jest dużym atutem realizacji.

W autoreferacie większość tekstu jest poświęcona opisowi procesu konstruowania obrazu filmowego, narracji, poszczególnych elementów rysunkowych. Daje nam to wgląd w techniczną część procesu twórczego i jest bardzo ciekawie napisane. Nie ulega wątpliwości, że Andrzej Gosieniewski profesjonalnie posługuje się warsztatem filmowo - animacyjnym, ale ten poziom biegłości udowodnił już na poziomie przewodu doktorskiego. Od referatu habilitacyjnego oczekiwałbym jednak zdecydowanie bardziej pogłębionej refleksji na temat samego procesu twórczego oraz samodzielnego odniesienia do historii medium. Czyli rzeczy, które potwierdzają nie tylko pełną sprawność warsztatową, ale

również świadomość i samodzielność twórczą. Tego zdecydowanie w tekście zabrakło, co nie przemawia na korzyść habilitanta.

Mimo wielu zalet i dużej sprawności realizacyjnej nie mamy jednak do czynienia z osiągnięciem wnoszący znaczący wkład do dziedziny artystycznej. Mam również na uwadze, iż w przypadku habilitacji wymagania są zdecydowanie wyższe niż w przypadku przewodu doktorskiego, co nie znalazło odzwierciedlenia w ocenianym wniosku. Przy tym poziomie awansu naukowego wskazane byłoby przygotowanie projektu o większej skali realizacyjnej. Mając na uwadze również powody opisane powyżej negatywnie oceniam tą część wniosku habilitacyjnego.

3. Konkluzja

Po zapoznaniu się z autoreferatem, pełną dokumentacją dorobku artystycznego, dydaktycznego oraz wskazanym jako praca habilitacyjna dziełem autorstwa dr Andrzeja Gosienieckiego stwierdzam, że przedstawiona praca nie spełnia wymagań art. 16 Ustawy z dnia 14.03.2003 roku (z późniejszymi zmianami) o stopniach naukowych i tytułach oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki. Uważam, złożony wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego złożony przez dr Andrzeja Gosieniewskiego za zdecydowanie przedwczesny, wyrażając jednocześnie nadzieję, że w ciągu najbliższych kilku lat uda mu się zebrać i udokumentować dorobek umożliwiający pozytywne przeprowadzenie przewodu habilitacyjnego.

W związku z powyższym wnioskuję do Rady Wydziału Grafiki i Komunikacji Multimedialnej Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu o odmowę nadania dr Andrzejowi Gosieniewskiemu stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

